

מ"ת 50410/02/23 - מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י נגד מחמד עגמי (עציר)-ויעוד חזותי, זאהי עגמי (עציר)-ויעוד חזותי, נדים עגמי (עציר)- ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 50410-02-23 מדינת ישראל נ' עגמי(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט יניב בן הרוש
המבקשת
נגד
המשיבים
1. מחמד עגמי (עציר)-ויעוד חזותי
2. זאהי עגמי (עציר)-ויעוד חזותי
3. נדים עגמי (עציר)-ויעוד חזותי
ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד
מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ברק ברד

החלטה רקע

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס למשיבים ביצוע עבירת **תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר** לפי סעיף 382(א) **לחוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 **לחוק העונשין**.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 15.2.23 באזור המעליות בבית החולים סורוקה באר שבע תקפו המשיבים בצוותא חדא ביחס עם 15 אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה את מוסטפה געאר ויגאל געאר בכך שהכו אותם באגרופים ובבעיטות בכל חלקי גופם. כתוצאה מכך נגרמו למוסטפה המטומה במצח, נפיחות באף וליגאל נגרמו חבלות בדמות נפיחות בראש ורגישות באזור גשר האף ורגישות במישוש עצם נזאלית עם ספק סטייה, שפשוף עורי שטחי באף ובמצח ורגישות חוליות צוואריות.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המשיב טען כי המבקשת טעתה משייחסה למשיבים אירוע אשר על פי העדים התרחש מחוץ לבית החולים. טען כי ממשפחת המשיבים נהרגו שני בחורים כשהוגש כתב אישום נגד מספר בני משפחת געאר. טען כי משיב 1 מכחיש נוכחות במקום ואף המשיב 2. טוען כי מוסטפה משקר בחקירתו במשטרה. טען כי רעאד מסר שהאירוע לא התרחש ליד המעליות. ציין כי תחילה מוסטפה זיהה את שלושת המעורבים ובהמשך רק שניים מהם. הפנה לחקירתו של אלון אפללו שהינו פקח עירייה שלדבריו האירוע התרחש מחוץ לבית החולים.
4. ב"כ המבקשת הפנה לכך שיש שתי זירות, האחת ליד המעליות ובהמשך לה זירה נוספת מחוץ לבית החולים.

האירוע המיוחס למשיבים התרחש ליד המעלות.

דין

5. בפתח הדברים, אפרט את השתלשלות העניינים כעולה מסרטוני מצלמות האבטחה של בית החולים:

א. מעין בסרטון 202302151 בדיסק 1 ניתן לראות את השתלשלות אירוע האלימות בלובי בסמוך למעלות:

i. מונה 12:27 - אברהים (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) ומספר רב של צעירים מתגודדים בתוך הלובי.

ii. מונה 12:34:32 - המתלוננים נכנסים ללובי.

iii. מונה 12:34:40 - אברהים נכנס במהירות אחר המתלוננים על מנת להשיגם

iv. מונה 12:34:42 - אחד המתלוננים מניף אגודל לעבר אברהים

א. מונה 12:34:51 - מספר אנשים מגיעים כדבוקה מחוץ ללובי ורצים אחרי אברהים. חלקם עם קפוצ'ונים על ראשיהם ומסכות קורונה.

ב. מונה 12:34:51 - מספר אנשים מתוך הלובי מתצפתים לעבר אברהים והמתלוננים.

ג. מונה 12:34:53 - אברהים מתקרב באופן מאיים לעבר המתלוננים מבצע תקיפה כלשהי כלפי המתלוננים, ואף מקרב את ראשו כלפי המתלוננים באופן המתיישב עם יריקה. מה גם שבסמוך לכך אחד המתלוננים מנגב את פניו עם שרוול ידו. בתגובה אחד המתלוננים דוחף את אברהים ואילו השני נותן מכת אגרוף לאברהים. כתוצאה מכך אברהים נופל על הרצפה.

ד. מונה 12:34:55 - אותם אנשים שתצפתו על איזור המעלות רצים לעבר אברהים ותוקפים את המתלוננים. חלקם עם קפוצ'ונים על ראשיהם ומסכות קורונה

ה. מונה 12:34:55 - אותם אנשים שהגיעו במהירות מחוץ ללובי מגיעים לעבר המעלות ומשתתפים בתקיפת המתלוננים.

ו. מונה 12:34:59 - חלק מהתוקפים קופצים מעל אברהים על מנת להשתתף בתקיפה המתלוננים.

ז. מונה 12:35:08 - בעוד המתלוננים מנסים לברוח

מהמקום אחד המעורבים תוקף אותם בבעיטה על מנת למנוע מהם לברוח.

ב. מעיין בסרטון 20230215132140 בדיסק 3 ניתן לראות את המשך השתלשלות אירוע האלימות מחוץ לבית החולים:

א. מונה 12:35:15 - אדם נראה יוצא בריצה אל מחוץ ללובי, בעוד אחד רודף אחר ותוקף אותו. וממשיך לתקוף אותו גם כשהוא שרוע על הרצפה.

ב. מונה 12:35:33 - רימד הולך לכיוון היציאה מהלובי (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן), המשיב 1 (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) רודף אחרי רימד. רימד ניגש למאבטח.

ג. מונה 12:39:10 - רימד נראה חוזר אל הלובי

ג. בחזרה לסרטון 202302151 בדיסק 1 ניתן לראות את המשך השתלשלות אירוע האלימות בלובי:

א. מונה 12:39:25 - צעיר נמוך קומה נכנס ללובי, מיד אחריו מגיע אברהם ותוקף אותו.

ב. מונה 12:39:27 - המשיב 1 (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) מצטרף לתקיפה של אותו צעיר נמוך קומה ומאבטח שמגיע למקום מנסה להפריד

ג. מונה 12:39:35 - רימד (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) נכנס למקום מוריד מעיל שחור ונשאר עם חולצה אדומה מכה במכת אגרופ את אברהם.

מונה 12:39:50 - רימד יוצא מהלובי החוצה.

ד. מיד בהמשך לכך ניתן לראות בסרטון 15385013 בדיסק 5 את המשך השתלשלות אירוע האלימות מחוץ לבית החולים:

א. מונה 12:41:38 - מתחיל עימות מחוץ לבית החולים

ב. מונה 12:41:43 - רימד (מזוהה בדו"ח צפיה 21.2.23 ניסים כהן) לבוש בחולצה אדומה, מבחין בכך מרים דבר מה מהרצפה ומתקרב למקום העימות

ג. מונה 12:41:48 - רימד מניף את אות דבר מה שהרים מהרצפה ומטיח אותו באדם אחד.

6. התשתית הראייתית של התביעה לעניין זהות מבצעי העבירה מבוססת על הראיות הבאות:

א. חקירת שמואל צמח 15.2.23 - עמד בסמוך לשביל הכניסה לבית החולים. ראה קטטה. ראה אדם מזוקן עם ג'קט אדום תופס אבן ומטיח באדם מבוגר שהתמוטט.

ב. חקירת יגאל געאר 15.2.23 - תיאר כי עמד מול כניסת בית החולים באי תנועה ודיבר בטלפון. פתאום 10-15 אנשים היכו אותו. ציין כי אלו בני משפחת עג'מי לא מכיר אותם אישית. תוך כדי תקיפה הם אמרו: **"תורידו אותו"**.

ג. חקירת מוסטפה געאר 15.2.23 - תיאר כי חיכה למעלית בבית החולים. הגיעו אליו 15 אנשים שאחד מהם הוא המשיב 1 אותו הוא מכיר. המשיב 1 תקף אותו באגרופים ותפס אותו בצוואר. הורידו אותו לרצפה וכולם תקפו אותו בעודו על הרצפה. מציין שיש סכסוך בין המשפחות ולכן תקפו אותו. נגרמו לו חבלות בעקבות התקיפה. תוך כדי התקיפה הם צעקו: **"תהרגו אותו, תהרגו אותו"**.

ד. חקירת ריאד געאר 15.2.23 - מסר כי הגיע לבקר את קרוב משפחתו בבית החולים. תקפו אותו אנשים. מאשר סכסוך עם משפחת אלעג'מי. לא מכיר את איברהים. לובש חולצה אדומה, ומעליה היה לו מעיל שחור שנפל לו בזירה. מסר כי כשהיה לי המעלית אדם ממשפחת אלעג'מי ירק לו על הפרצוף. מכחיש שהרים אבן. בהמשך שומר על זכות השתיקה.

ה. חקירת המשיב 1 מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. היו שם אנשים ממשפחת געאר שזרקו מילים. ראה בכניסה למעלית שזורקים אבן על אברהים. מכחיש שהרביץ טוען שרק הרחיק את המתלוננים. מאשר שהיה אירוע לי המעליות בו היו "צעקות מהומות". הבחור שפגע עם אבן באיברהים הוא ריאד שלבש חולצה אדומה. מכחיש שתקף באזור המעליות. מכיר את המתלוננים מוסטפה ויגאל אך מכחיש שתקף אותם.

ו. חקירת אדם אלגעאר מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. מאשר סכסוך בין משפחת געאר לבין משפחת עג'מי. מכיר את אברהים היכרות כללית מרהט. הגיע למקום עם ריאד. טוען שהיה ברכב במהלך האירוע ונעצר מבלי שעשה דבר.

ז. חקירת המשיב 2 מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. ירד מהאוטו בסמוך לשער הכניסה ואז מוחמד געאר תקף אותו. מאשר סכסוך בין משפחת ג'עאר ועג'מי. ראה במקום את מוסטפה געאר. מכחיש שתקף את מוסטפה ואת יגאל.

ח. חקירת המשיב 3 מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים ביחס עם אוסמה לבקר קרוב משפחה. מאשר סכסוך בין משפחת ג'עאר ועג'מי. לא זוכר מה ראה מרוב לחץ. הגיעו אנשים לרכב שלו ותקפו אותו. מכחיש שנכנס לבית החולים. מכחיש שתקף.

ט. חקירת סאמח עג'מי מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים ביחס עם אוסמה לבקר קרוב משפחה. מאשר סכסוך בין משפחת ג'עאר ועג'מי. מכחיש שתקף. טוען שקיבל מכה בראש. טוען שריאד כל הזמן מחפש אותו בעקבות הסכסוך. ראה שריאד דחף את

איברהים. עמד בחוץ ליד הדלת של הכניסה לבית החולים. ראה את אדם רץ אך לא ראה אותו מרביץ.

י. חקירת מוחמד געאר מיום 15.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. יצא מבית החולים לכיוון השער ואז הותקף על ידי מספר אנשים וביניהם המשיב 2. לא ראה מכות בין המשפחות באותו היום. מכחיש שתקף.

יא. חקירת יגאל געאר מיום 16.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים לבקר את בנו שנורה. בכניסה למיון תקפו אותו 15-20 אנשים ממשפחת עג'מי, אך לא מכיר אותם אישית. תקפו אותו בבעיטות ואגרופים קיבל אבן לפניו. הבין ממוסטפה שהוא קיבל מכות לפני כן. נגרמו לו חבלות בעקבות האירוע.

יב. חקירת אלון אפללו מיום 16.2.23 - עובד כפקח. בסמוך לשעה 12:45 ראה קטטה. ראה אדם עם חולצה אדומה הרים בשתי ידיו אבן והטיח בראשו של אדם מבוגר. תפס את התוקף והוביל אותו לניידת. אמר לו שהיד שלו שבורה ושהוא מפחד שירביצו לו.

יג. חקירת מוסטפה געאר 16.2.23 - מסר כי הגיע לבית החולים. ובכניסה אדם בשם אברהים חסם אותו ובעט לו בשקית. לא רצה להתעמת והמשיך למעלית. פתאום הגיעו 10-15 אנשים ותקפו אותו. שניים מהם היו המשיב 1 ואברהים. התנפלו עליו הרבה אנשים והוא כמעט איבד הכרה. המשיב 1 נתן לו חבטה באף וגם אחז בצווארו. המשיב 1 אף אמר במהלך האירוע : "תורידו אותו".

יד. חקירת אברהים עג'מי 19.2.23 - תיאר כי הגיע לבית החולים לבקר קרוב משפחה. בשביל הכניסה לבית החולים התנפלו עליו אנשים. מחמד געאר תקף אותו וריאד געאר הטיח בו אבן. מכחיש שתקף את ריאד. מכחיש שהמשיב 1 תקף את ריאד.

טו. חקירת יגאל געאר 19.2.23 - מסר כי לא זיהה מי מהתוקפים במסדר זיהוי משום שתקפו אותו מספר אנשים והוא לא בטוח במאה אחוז מי תקף אותו.

טז. חקירת מוסטפה געאר 19.2.23 - זיהה במסדר זיהוי את המשיבים 2 ו-3. הסביר כי בחקירתו הראשונה לא מסר את שמותיהם של המשיבים 2 ו-3 כי היה מעורפל בבית החולים. חוזר על כך כי שלושת המשיבים ואברהים תקפו אותו באופן וודאי.

יז. חקירת אברהים עג'מי 20.2.23 - מכחיש היכרות עם מוסטפה. מכחיש שתקף את מוסטפה. מאשר שהוא האדם שנראה בסרטון מותקף ונופל. לא זוכר את מה שמראים לו בסרטון. מכחיש שתקף. .

יח. חקירת מוחמד געאר מיום 20.2.23 - מכחיש שהשתתף בקטטה. מכחיש שנעצר בתוך הלובי וטוען שנעצר מחוץ לבית החולים.

יט. חקירת ריאד געאר 20.2.23 - מאשר שזרק אבן על אברהים כהגנה עצמית, הרגיש סכנת חיים. טוען שמהלך התקיפה בתוך בית החולים ליד המעלית נשברה לו היד.

כ. חקירת מוסטפה געאר 20.2.23 - נכנס לבית החולים כששקית אוכל בידו. איברהים עמד בכניסה ובעט לו בשקית. המשיך למעליות. הגיע אליו המשיב 1 והיו איתו עוד 10-15 אנשים. המשיב 1 נתן לו אגרוף באזור הפה והאף ותפס אותו מהצוואר. אנשים נוספים הגיעו ותקפו אותו. ביניהם היו אברהים, והמשיבים 2 ו-3. מפחד מהם.

כא. חקירת המשיב 2 מיום 21.2.23 - לא מזהה אנשים בסרטון. מכחיש שנכנס לבית החולים. מכחיש שתקף את מוסטפה געאר.

כב. חקירת המשיב 1 מיום 21.2.23 - רואה בסרטון את אברהים נופל. מכחיש שהתקרב למוסטפה. לטענתו לא היה במקום בכלל אלא רק בחוץ.

כג. חקירת חאלד געאר מיום 20.2.23 - טוען שירד מהמעלית ואז היו שני צעירים שקיללו אותו. היה אדם מבוגר איתם. ירקו עליו. התקשר למשטרה. לא ראה את התקיפה עצמה.

כד. עימות בין מוסטפה לבין המשיב 1 (19.2.23) - מוסטפה מזהה את המשיב 1. מציין שמדובר בבן דודה שלו. מסר כי כשנכנס לבית החולים אברהים בעט לו בשקית. בהמשך הגיעו מספר רב של אנשים וביניהם המשיב 1 שנתן לו אגרופים לאזור האף והשיניים ותפס את הצוואר שלו. כל השאר הגיעו ובעטו בו בגוף ובפנים. נגרמו לו חבלות והוא דימם. המשיב 1 מכחיש ומוסר שזה לא פעם ראשונה ש"הם" מעלילים עליו.

כה. עימות בין מוסטפה לבין המשיב 2 (19.2.23) - מוסטפה מזהה את המשיב 2. מציין שהמשיב 2 תקף אותו. מסר כי כשהגיע למעליות, אברהים והמשיב 2 והמשיב 1 ואחרים תקפו אותו. נחבל קשות בפניו. חלקו של המשיב 2 היה שנתן לו מכות אגרוף בפניו. המשיב 2 הכחיש וטעם שמוסטפה משקר.

כו. עימות בין מוסטפה לבין המשיב 3 (19.2.23) - מוסטפה מזהה את המשיב 3. מכיר אותו מילדות, אך לא יודע מה שמו. טוען שתקף אותו בבית החולים ביחד עם אחרים. המשיב 3 מכחיש וטוען שמוסטפה שקרן.

כז. עימות בין ריאד לאברהים (20.2.23) - אברהים טוען שריאד היכה אותו באמצעות אבן בראש. ריאד טוען שניסה להגן על עצמו.

כח. עימות בין מוחמד גאער לאברהים (20.2.23) - אברהים טוען שמוחמד היכה בו במכת אגרוף. מוחמד טון שאברהים משקר.

כט. מסדר זיהוי סה' (משיב 1) - יגאל געאר הצביע על ניצב מספר 6 כמי שתקף אותו באגרופים. בפועל המשיב 1 היה מספר 8 במסדר הזיהוי.

ל. מסדר זיהוי סו' (משיב 2) - יגאל געאר לא זיהה במסדר את מי שתקף אותו.

לא. מסדר זיהוי סז' (משיב 3) - מוסטפא אלגעאר הצביע על המשיב 3 כמי שתקף אותו.

באירוע

לב. מסדר זיהוי סח' (משיב 2) - מוסטפא אלגעאר הצביע על המשיב 2 כמי שתקף אותו באירוע. ציין כי מדובר בבן דודה שלו. ציין כי הוא "קפץ" עליו ביחד עם האחרים. כולל מוחמד עג'מי.

לג. דו"ח פעולה בניטה צופיה 15.2.23 - הגיעו בעקבות דיווח על אירוע קטטה. הבחינו במשיב 2 מרים ידיו באויר ומקלל ועצרו אותו. במקביל רצה עם הפקח אחרי ריאד ואף הוא נעצר. חשוד נוסף בשם אדם געאר שנצפה במהלך הקטטה ברח מהמקום ונעצר.

לד. דו"ח פעולה יצחק ברשצקי 15.2.23 - הבחין בקטטה. עצר שני מעורבים בקטטה, מוחמד געאר והמשיב 2.

לה. מזכר אלון אפללו 15.2.23 - קיבל דיווח על קטטה. ראה אדם לבוש חולצה אדומה מרים אבן ומטיח אותה באדם מבוגר. רץ אחריו ותפס אותו. השוטר תומר זוהר הצטרף אליו ואותו אדם שהתברר כריאד נעצר.

לו. שיחה למוקד 100 - חאלד געאר מתקשר למשטרה ומדווח על אברהים עג'מי ואחרים שמאיימים עליו ויורקים עליו.

7. הנה כי כן, אירוע האלימות מתועד כדבעי במצלמות אבטחה, ואילו זהות התוקפים עולה מעדותו של המתלונן מוסטפה, אשר מסר את שמותיהם של שלושת המשיבים כמי שתקפו אותו בסמוך למעלית בלובי בית החולים.

8. הלכה היא כי בבחינת התשתית הראייתית בהליכי מעצר בית המשפט לא יידרש לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל. ראו למשל: בש"פ 1385/15 **כהן נ' מדינת ישראל**. על כן רק במקרים חריגים ייתן בית המשפט דעתו לטענות לגבי מהימנות העדים כאשר: **"חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירוט מהותיות המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית"** ראו למשל בש"פ 9896/16 **מחיסן נ' מדינת ישראל**.

9. עדותו של מוסטפה אינה ניתנת בחלל ריק ועיקריה מגובים במספר סרטוני אבטחה, כך למשל:

א. מוסטפה טען כי הותקף ליד המעליות על ידי 10-15 אנשים - מעיון בסרטון 202302151 בדיסק מספר 1 ניתן לראות במונה 12:34:55 כי מוסטפה והאחר שהיה עמו מותקפים על ידי כ-10-15 אנשים בסמוך למעליות.

ב. מוסטפה טען כי אברהים ניגש אליו וירק עליו - מעיון בסרטון 202302151 בדיסק מספר 1 ניתן לראות במונה 12:34:53 כי אברהים מתקרב באופן מאיים לעבר מוסטפה והאחר שהיה עמו, ומקרב את ראשו כלפי המתלוננים באופן המתיישב עם יריקה. בסמוך לכך מוסטפה נראה כמנגב את פניו עם שרוול ידו.

ג. מוסטפה מסר כי בכניסה לבית החולים אברהים חסם אותו ובעט לו בשקית - מסרטון 14767011 בדיסק מספר 2 מונה 12:34:31, עולה כי בזמן

הרלוונטי מיד בסמוך לפני התקיפה שני בחורים מגיעים לכניסה לבית החולים, אחד מהם עם שקית, בכניסה נראה כי יש מפגש עם אחרים לפני דלת הכניסה, במהלכו ניתן לראות את השקית נהדפת.

10. זאת ועוד, בחומר החקירה קיימים צילום של מוסטפה ותעודה רפואית מהם ניתן ללמוד על עוצמת התקיפה שחוה, באופן שמתיישב עם האכזריות בה הותקף, כפי שנצפה בסרטונים. הנה כי כן, משאנו מצויים בהליך המעצר, די בגרסתו של מוסטפה ובסרטוני מצלמת האבטחה כדי להוביל לקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

11. גרסתו של המשיב 1 מסבכת אותו משום שהוא מסר בחקירתו כי בלובי היו: **"צעקות מהומות אני גם צעקתי"**, כך שלמעשה קשר עצמו לאירוע אך צמצם מעוצמת האירוע, בו בזמן שברור מהסרטונים כי התרחש שם אירוע אלימות חמור. זאת ועוד, אברהים עג'מי מסר גרסה מיתממת במיוחד, שמרחיקה אותו מכל אלימות ואף נוכחות במקום, בו בזמן שהוא זה שתקף ראשון את מוסטפה ובהמשך אף תקף במכת אגרופ אדם אחר שזהותו לא ידועה (מונה 12:39).

12. משה נאמר, לא אכחד כי בכל הנוגע ליגאל נראה כי התביעה נפלה לכלל טעות כאשר ציינה בכתב האישום כי האדם **השני** שהותקף ביחד עם מוסטפה הינו יגאל. אין בתיק כל ראיה התומכת בכך. יגאל עצמו ציין בחקירתו שהותקף מחוץ לבית החולים, רק לאחר שמוסטפה הותקף. ואכן התרחש אירוע תקיפה מחוץ לבית החולים לאחר שמוסטפה הותקף בתוך בית החולים. כמו כן, מוסטפה לא הזכיר את יגאל כמי שהותקף ביחד עמו ליד המעליות ושמר על עמימות מוחלטת לגבי זהות האחר שהגיע עמו. יגאל, יש לציין, לא זיהה את המעורבים במסדר זיהוי, נתון שממחיש שלא מדובר בניסיון הפללה. כך או אחרת, לא מצאתי כי יש בכך כדי לשנות מהמארג הראייתי, ביחס למעשי המשיבים - תקיפה של שני אנשים שאחד מהם הוא מוסטפה - משום שזה ממילא נסמך על עדות הזיהוי של מוסטפה שמגובה בסרטוני מצלמות האבטחה, בהם נראה בבירור **ששניים** הותקפו באירוע. הנה כי כן, השאלה מהי זהות המתלונן השני שהגיע עם מוסטפה אינה משנה מהעובדה **ששני** מתלוננים הותקפו במהלך האירוע כפי שעולה באופן וודאי ממצלמות האבטחה.

13. הנה כי כן, משאין מחלוקת לגבי קיום האירוע, ומשהוא מתועד כדבעי, טענת ההגנה היחידה היא טענת של הפללת שווא על ידי מוסטפה. אך טענה שכזו אין מקומה בהליך המעצר, משום שהיא מחייבת הכרעה בין מהימנות המעורבים השונים. זאת ועוד, הלכה היא כי גם במסגרת ההליך העיקרי: **"על מנת לקבל טענה לעלילת שווא, עליה להיות ממשית ולעמוד במבחן ההיגיון והשכל הישר"**. ראו למשל ע"פ 3082/22 פלוני נ' מדינת ישראל. ודוק, עצם קיומו של סכסוך בין המשפחות, אינו מהווה תשתית מספיקה להוכחת הפללת שווא מצד המתלוננים, כשם שאינו מהווה תשתית מספיקה להוכחת אשמת המשיבים רק מעצם קיומו של מניע הדדי. בסופו של יום, מוסטפה הותקף באירוע, והמחלוקת היא רק לגבי זהות התוקפים, ולא לגבי עצם קיומו של האירוע. משעולה מחומר הראיות כי הרקע הוא סכסוך בין משפחת עג'מי אליה משתייכים המשיבים לבין משפחת ג'עאר אליה משתייך מוסטפה, וכי המשיבים נכחו במקום, וממילא אף לא נטענה טענת אליבי, לא מצאתי כי יש ממש בטענה להפללת שווא, אך זו כאמור תוכרע במסגרת ההליך העיקרי.

14. **אשר על כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיבים, בהסתייגות היחידה והיא שהמשיבים תקפו לכאורה את מוסטפה ואחר שזהותו אינה ידועה.**

עילת המעצר

15. עוצמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מן המשיבים נלמדת ממהות המעשים המיוחסים להם ונסיבות ביצועם.
16. מדובר באירוע אלימות ברף המסוכנות הגבוה. עיון בסרטונים לא משאיר מקום רב לדמיון. התקיפה של מוסטפה והאחר שהיה עמו הייתה תקיפה יזומה, אכזרית, רבת משתתפים שהותירה חבלות רבות למוסטפה.
17. על פני הדברים נראה כי בני משפחת עג'מי, היו ערוכים במקום להגעת בני משפחת ג'עאר החל ממונה 12:27. חלקם עטו קפוצ'ונים על ראשיהם ומסיכות קורונה כך שלא ניתן לזהותם. בהמשך ניסו למנוע ממוסטפה להיכנס לבית החולים (סרטון 14767011 מדיסק מספר 2 מונה 12:34:31), ומשזה נכנס לבית החולים הגיעו אליו שתי קבוצות האחת מחוץ לבית החולים והאחרת מתוך בית החולים עצמו בתוך שבריר שניה מהעיומות שהצית אברהים, באופן מכוון, כפי שנראה בסרטון במונה 12:34:53. רוצה לומר - גם אם מדובר באירוע אמוציונאלי לא מדובר כלל ועיקר באירוע ספונטני.
18. המסוכנות נלמדת הן מהמעשים עצמם, הן מביצוע העבירות בצוותא חדא, הן מהחבלות הקשות שנגרמו, אך לא פחות מכל אלו גם ממקום התקיפה - **בית חולים**. אירוע תקיפה המוני בבית חולים, אינו אירוע שמדינה חפצת חיים יכולה לאפשר, יהא המחיר אשר יהא לחירותם של התוקפים. מציאות בה מטופלים, צוותים רפואיים ומבקרים חוששים להגיע לבית החולים, בשל פורעי חוק נעדר עכבות, הינה מציאות שאין לקבל ואין לתת לה יד בשום צורה ודרך. הקורבן בתיק זה, אינו רק מוסטפה, אלא הציבור כולו, אזרחים ואנשי צוות רפואי, שמתהלכים בחשש במרחב הציבורי של בתי החולים.
19. המסוכנות אף נלמדת מהיעדר המורא של המשיבים. המשיבים, כאמור, תקפו את מוסטפה לאור יום, בבית חולים מרושת במצלמות אבטחה, ועמוס במאבטחים. ללמדנו, שהם אינם נרתעים מגורמי אכיפת החוק, ואין כל יסוד להניח כי יורתעו על ידי מפקח איכותי ככל שיהיה, לו ישוחררו. בכך יש כדי להעיב על מידת האמון שניתן לתת במשיבים, אמון אשר הינו תנאי ראשון במעלה טרם בחינת אפשרות לשחרור. בעניין האמון נקבע כי: **"האמון שנותן בית המשפט בנאשם שיקיים את התחייבויותיו הינו הנדבך הראשון בלעדיו אין בהחלטה לשחרר נאשם בתנאים מגבילים או לעצרו באיזוק אלקטרוני"**. ראו למשל בש"פ 1903/18 מרואני נ' **מדינת ישראל**. עוד לעניין מרכזיות יסוד האמון בנאשם ראו בש"פ 2083/09 מולנר נ' **מדינת ישראל** וכן בש"פ 4977/99 **משעלי נ' מדינת ישראל**.
20. משקבעתי כי קיימת עילת מעצר מסוג מסוכנות ברף הגבוה וכי נוכח התנהגות המשיבים באירוע, אין באפשרותי לתת בהם אמון, הרי שהמשיבים אינם צולחים את המבחן הראשון במבחן הדו-שלבי. היעדר עבר פלילי אינו משנה ממידת המסוכנות הנשקפת מפני המשיבים ומהקושי ליתן בהם אמון. משאלו הם פני הדברים, לא מצאתי טעם לזמן תסקיר, שכן הלכה היא כי: **"מקרים בהם ברי כי חלופת מעצר לא תסכון - אין טעם להזמין תסקיר"**. ראו למשל בש"פ 27/15 יונס נ' **מדינת ישראל**.
21. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, אציין כי לאחרונה מסתמנת לה תופעה מדאיגה של התנהגות פורצת גבולות בבתי חולים. התנהגות זו לא רק שמעמידה בסיכון את הצוות הרפואי והמאבטחים, אלא אף מעמידה בסיכון חולים ומבקרים ופוגעת ברמת השירות שניתן לכלל האזרחים. תופעה זו מסכנת את מעמדם של בתי החולים כמקום ניטרלי ובטוח, בו ניתן להגיע כדי לקבל טיפול רפואי. תופעה זו כה נפוצה ושגורה עד כי אחת למספר חודשים אף נערכים ימי מחאה בבתי החולים מצד הצוותים הטיפוליים ובצדק, משום שאלו מרגישים לא

מוגנים. אכן, מכת מדינה כשלעצמה אינה מקים עילת מעצר. יחד עם זאת, כפי שנקבע בדנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל: "מכת מדינה" מסתופפת תחת קורת גגן של "נסיבות העבירה או מהותה", ועליה לקבל את משקלה המלא וההולם כחלק מהפן האובייקטיבי של העילה". ודוק, בענייננו, עילת המעצר לא קמה מעצם קיומה של "מכת מדינה", אלא קמה אף קמה ממעשיהם האלימים של המשיבים שבוצעו באכזריות רבה במרחב הציבורי. אשר על כן, קיומה של "מכת מדינה", אינו משמש בענייננו כתחליף להקמת עילת המעצר, אלא רק כחיזוק אובייקטיבי משמעותי לה.

22. סוף דבר, הכלל שיש לנסח קל וברור: אלימות המונית וקשה בתוך בית החולים דינה אחד - מעצר עד לתום ההליכים. וגם אם לכלל כלל יש חריגים, בענייננו לא מצאתי כל טעם לחרוג מכך.

23. לאור האמור אני מורה על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשפ"ג, 09 מרץ 2023, במעמד
הצדדים.